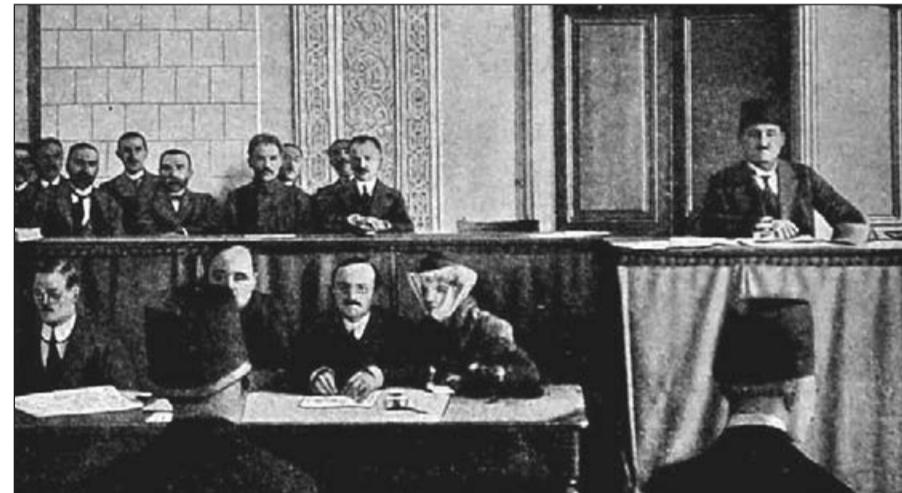

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti - 100

Bu gün Cümhuriyyət Parlamentimiz - Məclisi-Məbusanın açılışının 99 ili tamam olur. "Azərbaycan" qəzetinin baş redaktoru

Üzeyir bəy HACIBƏYLİ bu möhtəşəm tarixi hadisə ilə əlaqədar öz təəssüratını bizlərə töhfə verib.

TƏƏSSÜRAT

7 dekabr 1918-ci il. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Parlamentinin ilk icası

Parlamanımız açıldı, gördük, Fətəli Xan doğru dedi ki, yatsa idik də yuxumuza girməzdə...

Övvələ, ingilislərin qeydkeşliyi: hürriyyətimizin bədxahları tərəfindən, parlamanımız açılması münasibətlə məbadə bir şuluqluq biruze verməsin və versə də filfov qabağı alınsın deyə, parlaman imarəti yanındaki Hacının qız məktəbidir - ingilislərin iki ədəd zirehli avtomobili dayanıb, içindən göründən topaların ağızını açıb gəlib-gedənə guya:

"Dinc dur!" - diyordu.

Zətən o səmtdən gəlib-gedən heç yox idi, çünki Azərbaycan polisi imarətin "bir ağacliğindan" - qoy mübaliğə olsun - adamları keçməgə qoymayıb, ancaq məbuslara və parlamana girmək həqqı vəsiqəsinə malik olanlara izin verirdi.

Parlaman imarətinin içinde ziynet cümləsindən calibi-diqqət olan şey - qiymətli xalıllar degil idi - bəlkə fiyati ucuz, lakin mahiyyəti-milliyə və siyasiyyəsi dedikcə baha olan üçrəngli milli bayraqlarımıza iddi.

Məhəmməd Əmin nitqi-iftitahisində bu üç rəngin: "Türkləşmək, islamlasmaq və müasirləşmək" amalı əlamətindən ibarət olduğuna işarə ilə - "Bu bayraq endirilməz!" - dedikdə bütün Məclis ayaq qalxıb əl çala-çala bayraqları salamlarkən təəssürati-fövqəladəmdən başımın tükləri biz-biz dardı. Nədənsə bu fəqə-rə dəxi yadına düşdü ki, görəsən kükədə zirehli avtomobilər olmuyub, heç bir nəfər də polis və ya qoşun əhli görünməsə idi, bugünkü günün şərəfinə toxunmaq kimi ədəbsizligə bir kəs-de cürət ola bilərdim!"

Bəncə yox, çünki bu müqəddəs Məclisin imarət dəlik-deşiklərindən belə dışarıya tərəf nəbə etdiyi əzəmeti-mənəviyyəsindən o dərəcə mütəəssir olardı ki, əli-qolu boşalıb dili də bağlanardı...

Məclisin açılmaq saatı yaxınlaşdı. Tamaşaçılar ki içlərində müsəlman xanımları da az degildi - boş yerləri doldurdular. Məbuslar hər kəs öz məxsusunun tapıb oturdular. Qəzete yazıçıları kağız və qələmlərini hazırlayıb müntəzir dardular. Ministrler müavinlərlə bərabər öz yerlərinə keçib cərəge ilə oturdular. Bir lojaya sığdırıb, sağ və sol iki loju dol-durdular.

Bunların hamısı başı açıqdır. Bir nəfərdən səvayı, görünür ki, soyuqdan qorxurmuş, həqiqət, çox soyuğdur.

Hamı amadə olub intizada ikən Milli Şura rəisi Məhəmməd Əmin Rəsulzadə cənabları rubərə qapıdan çıxıb məqami-sədarətdə üzü Məclise tərəf, ayaqüstə bir vəziyyət aldıqda hazırının intizi dənub diqqətə münqəlib oldu.

Məhəmməd Əmin qəlbən nikbin və nikbinligində də sabitqədəm olduğuna dələlet edən açıq və gülər bir üz və yerə baxmaq adəti olmayan bir göz ilə məbuslara xitabən nitq söyləməgə başladı.

Padşahlı məmlekətərə Məclisi-Məbusanı padşah açar, amma Azərbaycan Cümhuriyyətinin Məclisi-Məbusanını bir nəfər vətən övladı açdı.

Məhəmməd Əmində - natıqlıkdə "patent" qazanmış olan "arator"lara məxsus qol atma, baş oynatma, üz-gözünü sifətdən-sifətə dəyişmə kimi hərəkətlər yox idi.

Bunların əvəzində özgə bir hal var idi ki, o da getdikcə qızışış sözərinin dəruni qəlbən söyləndigini eşidənlərə hiss etdirməklə dərin bir təsir oyatmaq idi.

Qol atmaqdan bu yaxşıdır. Bunda ixlasi-qəlb və səmimiyyətlə bərabər, sərd edilən kələmdə bir də böyük bir ciddiyət mövcud olduğuna hər kəs inanıb natığın hər bir sözünə lazıminca əhəmiyyət verilirdi. O idı ki, hər bir cümlə axırında alqışlar yağırı.

Natığın nitqini bugünkü nömrəmizdə oxuyarsınız. Mənim məqsədim - gördükərimi, təəssüratımı söyləməkdir.

Növbət ministrler rəisi Fətəli Xan Xoyskiyə yetişdi.

Xudavəndi-aləm hər yerdə istibdad varsa evini yoxsun, necə ki rus istibdadının evini yıldır. Qoyurdularmı ki, vəqtində dilimizi ögrenək ki, yeri düzəndə danışarkən fikrimizi söyləməgə, söz axtar-mağə möhtac qalmayaq!

Bavücdi-in Fətəli Xan çox da duruxa-duruxa danışmırı; dilinə hətta rəvan demək də caizdir. Anasından ögrenmiş dilinə, bir qədər də türk qəzətələri mütaləsindən və bir də Osmanlı türk arqadaşlarımız ilə bir müddət təmasda bulunub deyüb-danışmaq məcburiyyətdən hasıl olan sözəri qatıb, bir dil düzəltmişdi ki, onunla ifadeyi-məram edirdi.

Fətəli Xan zətən nitq söyləmirdi. O, məbuslar əfəndilərlə dərdləşmək istiyordı, dərdini söyləyib şikayət edirdi:

- Xaricdə qarışılıq və daxildə pərişanlıq olala, xəzinədə bir köpük pul və meydanda bir nəfər əsgər olmaya-olmaya - bizi hökumət seçib dedilər ki, gərək bu işləri düzəldəsiniz. Biz də - necə ki görürsünüz mümkün qədər düzəldik. Pul da var, yol da var və sairə.

Məclis Reisi-Vüzəranın sözərinə diqqət və süküt ilə qulaq verirdi, ancaq sağ tərəfdə kim idisə xis-nxisin piçildənib rəisin hər sözünə bir kinaya buraxırdı.

Zənnimcə, Fətəli Xanın "şikayət" parlaman əksəriyyətinin qəbuluna məzəhər olmayacaq degil.

"Deklarasiya"nın müzakirəsi sonraya qaldı. Doğrudur, Fətəli Xan kabinetinin əvəzində özgə bir kabinet olsa idi işləri daha gözəl aparardı, deyənlər olacaqdır. Ancaq bəlkə özgə kabine heç bu işləri də görə bilməyəcək idi, deyənlər də az olmayacaqdır.

Fətəli Xanın "tənqid etmək asandır, amma işi görmək çətindir" - sözərinə çox adamlar şərıkdır.

Sağda oturan "İttihad" fraksiyası özlərindən sol olan fraksiyaları bir məsələdə qabaqladı. Hətta bir dərəcəyə qədər "məhcub" belə etdi ki, "utandırı" sözündən bir az yüngüldür. "İttihad" parlaman açılmaq bayramı münasibətlə siyasi dustaqların əvvüüməsi təklifini etdi. Fraksiya namindən bu təklifi irad edən "İttihad" əzəsi "özgələrə səbqət" etmək arzusunun cuşindən karıxb "siyasi" sözünü unutmaqla bir çoxlarını qorxutdu, kənardan tez "siyasi" sözünün əlavəsi mətləbi aşkar etməklə təskinə səbəb oldu.

Cavan parlamanımızın birinci iclasından hasil olan təəssürat gələcək əndişələrimizin zayıf edilməyəcəgini ümidi verib, indiki ovzamızın da bir dərəcəyə qədər hiss etdigmiz ağırlığı müqabilində qəlbimizdə təslivətəmiz bir hiss oyadır.

Allah kömək etsin!

Üzeyir
"Azərbaycan", 9 dekabr 1918, №60

Nəbə - xəbər
Məhkub - örtülü

P.S. Məqaləni redaksiyamıza professor Şirməmməd Hüseynov təqdim edib